

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Sunnuntai 9.7.2017
Päätöseurat klo 14.00
Petro Pitkänen

Noin kahdeksan vuotta sitten äitini esitti minulle yhden tähänastisen elämäni tärkeimmistä kysymyksistä, vaikken sitä silloin vielä tiennyt. Mihin haluaisin mennä rippikouluun? Käytännössä minulla oli kaksi vaihtoehtoa, joko mennä tuttuun ja turvalliseen oman Nilsin seurakunnan leirille, tuttuun leirikeskukseen tuttujen koulukavereiden kanssa tai ottaa hyppy tuntemattomaan ja mennä Herättäjä-Yhdistyksen leirille Aholansaareen. Olin käynyt Aholansaareen vain muutamia kertoja vanhempien sisaruksieni ja serkkujeni konfirmaatioissa enkä tiennyt herännäisyydestä muuta kuin mitä sisarukseni ja äitini olivat minulle joskus ohimennen kertoneet. Kuitenkin tarinat mahtavasta leiristä ja tulevista isokoulutuksista sai minut valitsemaan tuttujen koulukavereiden sijasta 25 tuntematonta leiriläistä ja isosta ympäri Suomea. Vaikka olin kuullut paljon positiivista Ahis-leireistä, en silti osannut yhtään valmistautua siihen, mitä tuo kesäinen kaksiviikkoinen tulisi minulle tuomaan.

Kun heinäkuu 2010 lopulta saapui ennätyskovine helteineen, olin hiukan hermostunut. Olen pohjimmiltani ujo ihminen, enkä tiennyt, miten voisin sopeutua täysin uuteen porukkaan vain kahdessa viikossa. Taustalla oli erinäisiä koulukiusaamistapauksia, joiden myötä olin tullut hiukan varautuneeksi oman itseni näyttämässä. Pelkäsin, joudunko taas vetämään jonkinlaista roolia, vai pystyisinkö todella olemaan oma itseni. Ujouteni hävisi kuitenkin jo ensimmäisen illan aikana, kun tajusin että koska kukaan ei tuntenut minua etukäteen, pystyisin olemaan oma itseni ilman ennakkokäsityksiä. Pian myös huomasin, että ihmiset hyväksyvät minut sellaisena kuin olin. Muutamaa päivää myöhemmin olin saanut 25 uutta ystävää. Muutamat heistä ovat edelleen parhaimpia ystäviäni. Kaksi viikkoa meni kuin siivillä ja eroamisen hetki oli tunteiden täyttämä. Silloin se hetki tuntui siltä, etten välttämättä näkisi uusia ystäviäni enää koskaan. Onnekseni pian saapui syksy ja Herättäjän nuorisotyön viikonloppuleirit, kuten Nuorisokokous ja Jatkis. Vaikka menin näille leireille tapaamaan rippikoulukavereitani, yllätyin, kun löysin sieltä 150 uutta ihmistä, joihin tutustua. Uskomaton yhteisöllisuuden tunne valtasi minut ja tunsin olevani kotonani.

Tämä tarina on varmasti monelle hyvin tuttu, koska samankaltaisia tarinoita löytyy lähes jokaiselta Aholansaaren leirin käyneeltä. Minua tuo leiri kuitenkin kosketti erityisen paljon. Se avasi oven täysin uuteen maailmaan, jossa minun oli ensimmäistä kertaa elämässäni täysin hyvä olla. Se teki minusta ihmisen, joka olen nyt. En olisi sama avoin itseni, enkä todennäköisesti edes opiskelisi tällä hetkellä musiikinopettajaksi, jollen olisi mennyt Aholansaareen leirille. Nyt, seitsemää vuotta ja yli viittäkymmentä Herättäjän nuorisotyön leiriä ja tapahtumaa myöhemmin, alkaa ympyrä olla sulkeutumassa. Olen ollut leiriläisenä, kolme kertaa isosena, nuorisotalkoolaisena eli prolana, kolme vuotta nuorten alueyhteyshenkilönä, yövalvojana ja apuvetäjänä viikonloppuleireillä, prolepäällikkönä Aholansaareen ja nyt heinäkuun lopussa tulen olemaan vetäjänä riparilla. Nopeasti laskettuna olen saanut tutustua yli kolmeensataan ihmiseen. Olen viettänyt aikaa Aholansaareen yhteenlaskettuna noin 6 kuukautta pelkästään Herättäjän nuorisotyön kautta. Kaikki tämä tuon yhden päätöksen takia tuona yhtenä syksyisenä iltana.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Mutta mikä Aholansaaren leireistä tekee sitten niin erityisiä? Miksi näitä tarinoita kuulee niin paljon, että niistä on nyt jo kirjoitettu kirja? Toki yhtenä syynä on se, että leirille saapuu ympäri Suomen nuoria, jotka heitetään yhdessä täysin uuteen ympäristöön uusien ihmisten kanssa. Mutta kuitenkin uskon, että kyse on jostain perimmäisestä. Nimittäin siitä, että kaikki otetaan vastaan juuri sellaisina kuin he ovat. Keneltäkään ei kysytä uskon määrää tai laatua. Ketään ei tuomita minkään ulkoisen tai sisäisen seikan takia. Rakastetaan lähimmäistä ja annetaan toisille mahdollisuus rakastaa itseä. Siellä jos jossain olen itse tuntenut Jumalan läsnäolon. Hiljaisina hetkinä Paavon pirtissä iltaveisuiden aikaan olen tuntenut, kuinka Jumalan rakkaus ympäröi sitä hetkeä ja koskettaa meitä kaikkia. Leiriläisen pitämän seurapuheen aikana, hapuilevien sanojen ja kavereita vilkuilevien katseiden lomassa voi nähdä sen armon pilkahduksen, joka auttaa jaksamaan tiellä kohti lopullista kotia. Se on syy, miksi minua ei saa Herättäjän nuorisotyön toiminnasta pois kulumallakaan, vaikka jo kolme vuotta sitten luulin sen olevan omalta osaltani ohi. Se on syy, miksi kannan edelleen rippiristiä kaulassani. Se on syy, miksi yhä uskon Jumalaan.

Luin vuosi sitten eräästä tutkimuksesta, jossa kerrottiin siitä, että jos ystävyysuhde kestää katkeamattomana seitsemän vuotta, se kestää koko loppuelämän. Minulla tuo seitsemän vuoden maaginen raja taittuu parin viikon päästä muutaman ihmisen kohdalla. Mikäli lähtee Herättäjän rippileirille, kannattaa olla varuillaan. Sieltä saattaa löytää elinikäisiä ystäviä ja unohtumattomia kokemuksia.